

מאימתי פרק ראשון ברכות

מסורת הש"ס

(א) צרי"ל (ב) ס"א יפסקו, (ג) קול הברה 'וע' מוס' סנהדרין יא. ד"ה בת קול, (ד) גי' רש"א שמו, (ה) רש"ל, (ו) גי' רש"ל ורש"א גרים אי נמי, (ז) כתב קט. [לקמן כט. וע"ש מוס' ד"ה לייטן], (ט) נדל"ה שבת יב: וסוטה לג.].

תורה אור השלם

1. ואתה תבא אליהם את
כל הדברים האלה ואמרת
אליהם "ממרום ישאג
ובממעון קדשו יתן קולו שאג
ישאג על נהו היד בדרכים
ענה אל כל ישיב הארץ:
ירמיהו כה ל

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה קשיא דרבי מאיר
וכו' דהיינו בע"ש אי נמי לא

גליון הש"ס

גמ' מפני חשד. עיין שבת כג:

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"ש כתב. בערב שבתות בזמן שהכהנים (אוכלים) טובלים שהוא מבעוד יום. ב. בתוס' ר"ש ויכל עמוד השחר אז ויכל ללכוין לאותו שעור. ג. בתוס' ר"ש כתב, שהוא שבת נאה והשטן מקטרג אם היה מבין.

מוסף רש"י

הקב"ה מנענע ראשו וגו'.
 וזוה שטן אומרים בקדש
 וזוה שטן אומרים ונחמם, שצריך אדם
 שפעל על הצדק הזה שהוא
 שפעל שם כך עוין הצדק יגדל
 וגא כה ה' וזכור רחמיך ה'
 שפסוק, כשחפץ אדם צדקתו, צדקתו
 ועל שם צדקתו רחמים שפסוק, (סידור רש"י)
 וזכור צדקתו שפסוק, (סידור רש"י)
 יג, חזון יוסף י"ח (ס"ח)
 קלסה לשון
 שמשמקלסין אותו.
 ידוע ימי הוא, לפיכך אדם נוסף
 לשון שם (סוסה כז).

רבינו חננאל

האשמה הראשונה שהאשמות האחרות הן תוצאה של חוסר הבנה של המציאות הישראלית, ושל חוסר יכולת להבין את המורכבות של המציאות הישראלית. האשמות אחרות הן תוצאה של חוסר הבנה של המציאות הישראלית, ושל חוסר יכולת להבין את המורכבות של המציאות הישראלית. האשמות אחרות הן תוצאה של חוסר הבנה של המציאות הישראלית, ושל חוסר יכולת להבין את המורכבות של המציאות הישראלית.

קשיא דרבי מאיר אדר' מאיר. לעיל אמר משה שצני אדם נכנסין לאכול פתן צערבי שבתות והוא שעור מאוחר משל כהן והכא אמרן משעת טבילה שהיא קודם בין השמשות: **קשיא דר' אליעזר.** דצרימאא אדר' אליעזר דמתני' ואצ"ל רישא. דמתני' לאו ר' אליעזר היא. והא

דקמני דברי ר' אליעזר אסוקן הזמן
קאי דקאמר עד סוף השאמורה
הראשונה ופליגי בזמן עליה ואמרי עד
מלות. דרבי אליעזר דריש בשבזן
זמנא דהשאלה שני אדם ואלים
לשכז זה קודם וזה מאוחר ורשנא דרש
כל זמן שכיבה דהיינו כל הלילה
שעשו סייג לדבר ואמרו עד חלות ור"ג
לית ליה ההוא סייג: **מאי קסבר ר'ו'**
הוא ליה לומר זמן היכר: **אי קסבר**
דפליגי תנאי לקמן בזה מנלם. איכא
מאן דאמר ג' משמרות הוי הלילה
במשמרות עבודת המלאכים ושיר
שלהם נחלק לשלש חלקים ראשונה לכת
אחת שניה לכת אחרת שלשית לכת
שלישית. ואיכא מאן דאמר ארבע
משמרות הוי הלילה: **והא קמ"ל**
כשנתן לך סימן זמן הקריאה בסוף
השאמורה ולא פירש לך סימן מפורש
למדך שיש היכר לכל אדם בדבר כי
היכי דאיכא ברקיע: **ישא שאול ישא**
הרי ג' **ואשה מספרת עם בעלה**. כבר
הגיע קרוב ליום ובני אדם מעתוריה
משניתן להם חכמים יחד מספרים וזה
זה: **מאי קא חשיב**. חכמים הללו שנתן
למשמרות הארץ היכן נתנו במחלת

מוסף רש"י

[illegible]

הייתי שמא יפסיקו ביי עובדי דרכים ואמר לי היה לי באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים למדתי שאין שמתפללין בדרך ולמדתי שהמתפלל בדרך מתפלל ח מה קול שמעת בחורבה זו ואמרתי לו שמעתי ברה ואמרתי אוי לבנים שבעונותיהם החרבת את ביתי ושרפו לבין האומות ואמר לי חידך וחיי ראשך לא שעה זו בל יום ויום שלוש פעמים אומרת כי ולא זו בלבד אלא בשש נכסיות ולבתי מדרשות ועונין יהא ⁷ שמי הגדול מבו ואומר אשרי המלך שמקלסן אותו בביתו כך מה לו לאב לבנים שגלו מעל שולחן אביהם" ת"ר ⁸ מפני שלשה דר ⁹ מפני חשד מפני המפולת ומפני המזיקין. מפני חשד ו

[illegible][illegible]

۱۰

עין משפט
נר מצוה

ז א טוש"ע או"ח סימן א'
סעיף 3 ג:

ח ב טור אר"ח ס' נ"ו:
ז ג מ"י פ"ה מהל' תפלה ה"ו
ופי"ג מהל' רוצח ושמירת
נפש הלכה ו' (סמ"ג עשין י"ט
ועשין ע"ט) טו"ש ע' אר"ח סימן
ז' סעיף ו':

רבי ג'סים גאון

[illegible][illegible][illegible]

קשיא דר' מאיר אדר' מאיר. דלא מני למימר בשעה שני אדם נכנסין וכוון חד שעורא הוא דאם כן כרי מאיר היינו רבי יוחנן (וגם כן) ^(א) לא מסתברא למימר דני אדם ממחרין כל כך בערבי שעות כמו זמן שההנים טובלין דהיינו מבעוד יום קודם לערב שמש: **קשיא** רבי אריעזר אדרבי אריעזר. דלא מני למימר

משקדש היום וכהיום נכנסין לאכול
בתרומתן חד שעורא הוא. דא"כ ר'
אליעזר היינו ר' יהושע:

למאן דגני בבית אפ"ל. וא"ת והלא רבי אליעזר צעי (לקמן ד')

(ט:) עד שיזיר בין תכלה לכרות בקֶּשׁ
של שחרית. וי"ל מ"מ כיון שדע מהי
יעלה בעמוד השחר. קודם שיקום ויזמן
עצמו כבר הניע אותו עת: ה'יה אָמֵן
לְהַתְפִּיל פְּלֹא קֶצֶר. לנלווה דָּמָךְ

שאלו זה הבינו. דהא קא צבי לקמן
(ד' ג.) מאי איכא צין הבינו לתפלה
קצרה. "א"כ לפי 'הקו'י' שפי' ציין
דיינו הבינו קשה. אלא ע"כ הבינו
תפלה אחרתא דמפרש לקמן" כצ"ל

עמך מרדוים וכו'. וגם על זה קשה
דלקמן אמרינן שאין לומר תפלה של
זרבי עמך אלף במקום סכנה. ורבי
יוסי לא היה במקום סכנה פי' במקום
לסטים. ומדעשי' צו שמא יפסיקו צי
עצרי לרדכי' ולא השי' שמא יהרגו
לסטים. וגרסה לי כפ"ה תפלה קצרה
דהכא היינו הדיינו. ואע"ג דלייט עלה
אזי' א' אמרן דמתפלל הדיינו. היינו
דוקא בעיר אלז כגדה מומר. והא'
לדמרי' לקמן מאי איכא צין הדיינו
לתפלה קצרה. הכי קאמר צין תפלה
קצרה דלמר כפ' תפלת השחר (דף
טז:) כגון זרבי עמך וכו'. אלז ודא'
תפלה קצרה דלכא ז"ל הדיינו:
וענינן ישי' הא מה הנדוד מבורך.
מכאן יש לספור מה שפי'

במחזור ויטרי יהא שמיא רבא שז
תפלה שאנו מתפללין שימלא שמו
דכתיב (שמות יז) כי יד על כס יה
שלח יהא שמו שלם וסכא שלם עד
שימאה זרעו ויהא מתקן ויפרשו שן
יהא שמי"ה שס יה רבא כלומר שאנו
מתפללין שיהא שמו גדול ושלם ומצורך
לעולם הוי תפלה אחרת כלומר ומצורך
לעולם הבא. וזה לא נראה מדקאמר
הכא יהא שמיא הגדול מצורך משמע
דתפלה אחת יהא ואינו רוצה לומר
שהוא שמו גדול ושלם אלא יהא שמו
הגדול מצורך וגם מה שאומרים העולם
לך אומרים קדיש בלשון ארמית לפי
שתפלה נאה ושבח גדול הוא על כן
נתקן בלשון תרגום ו' שלא יביינו
המלאכים והיו מתקנאין בן וזה אינו
נראה שהרי כמה תפלות יפוש שמה
בלשון עברי אלא נראה כדאמרין
בסוף סוטה (דף עט.) אין העולם
מתקיים אלא אסדרא דקדושתא ואיהא
שמיא רבא דבתר אגדתא שהיו רגילין
בחדתי

הקודש נכד תקנוהו בנשון תרגום שהיו הכנ מציינים שזה היה נשום:

אשר מעלי כי לעמוד להחליט תלך בן דורה ומקור בן דורה הלכה שאין בה פסל דאמרינן
שלישית אף עומדן להחליט אלך בן דורה בן הלכה שמואל ואילו בן הלכותימן בן ששק בן היתה
אין לו מעלה היתה על הלכותה בה הענין אלא הוא חלולין כי השרי מזה ומה אף עשה של
המשאנין מטמא שלישי בחורבן כדכתיב (שמות 9' ו' שחנה ד') הראשון והשני שבתרומה טמאן ומטמא
הדורבן אף כי חלוקה כי ר' עקיבא אל חלק אלו חלולין כלבד בן בתרומה מזה והוא לחכמים שני
האחרים ששקדטם (דס) וחקדש כי לו מעלה היתה והיא שלישישית מטמא את הרביעי כדכתיב
האחרונה שקדטם שבתרומה הראשונה חסר אלא מטמא ובפרק ארבעה (נחגה 9' ד) נמי
הבתרומה לזה הסדר ובן התקדש נאזן אותה תכניסה שכולה של הפירוש שפירוש אל לו
מזה ומזה ופחות כפירוש ופי' להלכה ד' דברים שנומדין לו תכניסה והערב שם והבאת קרבן והטמא
לזה חלולין אלא שכל דבר שנקרא קדש כלל ואפילו במעשר וי"ש כהן בזה למעלה הימנו ואם
הוא חלולין אלא שכל דבר כראוי ומכלה חלולין אלא במעשר וי"ש חסר שם עניינו אלא החשש בכתב
הקדושים כי אף דאז ששם מנוט שם וזהו חלולין לראוי כטוב לו וענינו אף הוא אסור בחשש בכתב
הקדושים דאמרינן בפרק ג' עירובי השבת (טז) שכלו כי דאורייתא הוא דארכיב אלא חשש וזהו אבל אל
(פרק 8' א) אבל אסור אסור שכלו כי חלולין קדש אף כי אסור מטמא את חקדש ופסול את התרומה
ופסול משרי מטמא אל משרי כלל כי שנינו כי חלולין בקדשים והוא בעצמו אסור ואינו מ
חלולין חלולין אלא המעשר ואסור על בנתו אל המקדש שכלו ביהוה מטמא את חקדש ופסול את חלולין
קדש אף שטמאן ואינו לו מזה ענינו דע שיבא אליו חשש אלא חסוכים אף הוא חלולין לכול
בן בתרומה חלולין בתרומה בתנים (נ"ב שני פרק 8') נמי ומיחיל לו ביכומה על ענין (יש) שאל
שם שיהי ויכר ככה חלול רבא אלך בשמי' על חלקי חקדשן בתרומה ונחתינן לו ולפיכך ונאמר

(א) עיין רש"י שם ודברי רבינו לריכין באור.